

ת"פ 46598/04/22 - מדינת ישראל נגד יבגני וסרגולד

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46598-04-22 מדינת ישראל נ' וסרגולד (עציר)

לפני כבוד השופט טל ענר
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יבגני וסרגולד (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. כעולה מעובדות האישום הראשון, ביום 31.3.22 נכנס הנאשם לרכב לא-לו, הניע אותו, נהג בו והעבירו לשטחי האזור דרך מחסום חשמונאים. בגין כך הורשע בעבירות גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וביטוח. בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 14.3.22 קיבל הנאשם לידי רכב גנוב בראשון לציון והעבירו משם לשטחי האזור דרך המחסום הנ"ל. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות סיוע לגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וביטוח.
2. המאשימה עמדה על חומרת העבירות ועל הפגיעה ברכוש הציבור וביטחון המשתמשים בדרך (בשל הנהיגה ללא רישיון וביטוח). לגבי האישום השני טענה המאשימה שהנאשם הסיע את הרכב הגנוב ולפיכך חלקו כמסייע נמצא ברף חומרה גבוה, קרוב למידת האשם של מבצע עיקרי. לשיטת המאשימה מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים. מתחם העונש ההולם נע לדעת התביעה בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 26 חודשי מאסר, וכן קנס, פיצוי ופסילת רישיון נהיגה.
3. ב"כ הנאשם הדגיש את התיקון בכתב האישום ואת חלקו של הנאשם כמסייע בלבד באישום השני. כמו כן ציין הסניגור שאין מדובר בהתארגנות מתוככמת של מספר עבריינים. הסניגור עמד על קשייו האישיים, נסיבותיו האישיות ומניעיו של הנאשם. באשר למתחמי הענישה עתר הסניגור לקבוע מתחם של "6-12 חודשים לכל היותר". הסניגור עתר להימנע מפסילת רישיון בפועל על מנת לאפשר לנאשם להתפרנס כשליח לאחר שחרורו וכן ביקש להימנע מפסיקת פיצוי.
4. הנאשם בדברו האחרון סיפר על נסיבותיו האישיות, על קבוצה טיפולית בה השתתף והביע חרטה על מעשיו.

דין

5. כהוראת המחוקק, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת.
6. על החומרה הגלומה בתופעת גניבות הרכב ועל פגיעתה הרעה בציבור עמדו בתי המשפט בכל ערכאותיהם. במקרה דנן הערכים החברתיים שנפגעו הם זכות הקניין, עקב פגיעה ברכוש פרטי תוך גרימת נזק כלכלי ישיר למתלוננים. בנוסף, עלול היה בענייננו להיגרם סיכון בטיחותי מן הנהיגה בכלי הרכב הגנובים ללא רישיון וביטוח.
7. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית, נוכח העובדה שמדובר בשני אירועים והנזק שנגרם לבעלי המכוניות שנגנבו. אציין כי לא ניתן לקבל את טענת הסניגור שמדובר בעבירות מזדמנות נטולות תחכום. אמנם כתב האישום המתוקן נוקט לשון מעורפלת בעניין צדדים נוספים לעבירות, אך ברור מעובדותיו, ובין השאר מהעובדה שהנאשם קיבל לידיו את הרכב מונע בסמוך לשעת הגניבה, כי מדובר בעבריינות שיש בה (לכל הפחות) מידה של תכנון וארגון.
8. לכאורה ניתן היה - וכך אכן נעשה לא אחת במקרים דומים - לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, אולם לאור העובדה שמדובר בשני אירועים קרובים בזמן, מצאתי כי ניתן לקבוע מתחם ענישה כולל. ממילא, כפי שקובעים סעיפים 40(ב) ו-40(ג) לחוק העונשין, גם כשנקבעים מתחמי ענישה נפרדים רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל שישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, והתוצאה העונשית הסופית אינה נגזרת מחיבור אריתמטי של מתחמי ענישה.
9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחמי הענישה בגין גניבת כלי רכב למטרת העברתם לשטחים, כוללים עונשי מאסר בפועל בלתי מבוטלים. מדובר למרבה הצער בדפוס עבריינות שגרתי, כך שאין הכרח בסקירה רחבה ומעמיקה של הפסיקה. כידוע, מתחם הענישה אינו נקבע באופן תעריפי אלא 'נתפר' באופן ייחודי ל"מעשה העבירה בנסיבותיו". בענייננו נתתי דעתי בעיצוב המתחם לעובדה שמדובר בשני אירועי גניבה ומאידך - לכך שבאישום השני הוגדר הנאשם כמסייע. אמנם, הנאשם במעשיו תרם תרומה מכרעת לביצוע התוכנית העבריינית במסגרת אותו אישום, אך עדיין רמת האשם הפורמלית שלו פחותה במעט ועל הדבר להתבטא בעיצוב המתחם.
10. בסיכום ביניים, לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם, וכן לרמת הענישה הנוהגת ומעשיו ומידת האשם של הנאשם שבפניי, ובהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין, **מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 12 ל-22 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.**
11. באשר לגזירת העונש בתוך מתחם הענישה (אין כל טענה שיש לחרוג ממנו לכאן או לכאן), שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם - 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, שתיים מהן בבית משפט לנוער. לקולא שקלתי את הודאת הנאשם, את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שתוארו על ידי בא כוחו, ואת העובדה ששהה תקופה ממושכת במעצר, שתנאיו קשים מתנאי מאסר. שיקול הנתונים, בשים לב גם לשיקולי

ההרתעה המתבקשים בסוג זה של עבירות, הביאוני למסקנה שיש לגזור את דינו של הנאשם קרוב למרכז המתחם שקבעתי.

12. בנוגע לרכיבי ענישה נלווים, לצד עונש המאסר יש מקום להטיל ענישה צופה פני עתיד; קנס, נוכח המניע הכלכלי שביסוד מעשי הנאשם; ופיצוי על דרך האומדן לנפגעי העבירה (שכן נזקם המדויק לא הוכח בפניי).

סיכום

אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **16 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו (31.3.22).

ב. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. **קנס כספי בסך 4,000 ₪**, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי עמידה בתשלום כלשהו במועד, יעמיד את סכום הקנס כולו לפירעון מיידי.

ד. **פיצוי לכל מתלונן בסך 1,500 ₪**. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2023 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

ה. **פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים** מיום שחרורו ממאסר.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.